

НЕБЕСНИ ОЧИ

Ние се изкачихме на един скалист пирамидосбразен връх, който се издига в самото сърдце на Рила. От тук се открива чудната гледка на седемте езера. Те всички, с изключение на най-горното, се виждат като на карта, пржснати в падините.

Джлго, до забрава се любувахме на тази необикновена гледка. Езера а са разположени на големи височини едно от друго, но от върха изглеждат като да се намират на равна плоскост. Техните форми са най-разнообразни и имат очертанията на големи сини облаци, разхвжрлени между тжмните мжхнати скали и огромните снежни преспи, които отражават своята ослепителна белизна в прзрачните кристално чисти води на езерата.

Никакви бжчки не браздят спокойната им повржхност. Само водата, която се втича от по-горните езера в по-долните, образува от единия бряг до другия малки реки. Като джлги тжмни ленти те кржстосват всичките езера и правят гледката още по-живописн .

Някои от езерата са необикновено джлбоки. В тях се сглеждат високите брегове, големите и остри скали, продълговатите бели преспи сняг, облаците и небето. Оглеждат се често и диви кози, стжпили вжрху надвесилите скали...

Струва ми се, че това не са езера, а огромни кжсове от синиято небе, кой знае как паднали между тия диви и пустинни планински вжрхове. Не напразно ги наричат *небесни очи*. Зиме тези очи се премрежват и загасват. Покрива ги дебела ледена кора. И тогава по тях се разхождат само мечки, вжлци, рогачи, глигани и диви кози.

А сега тия небесни очи са пленително хубави.

Стр. Кринчев.

